

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg ved ikke, hvem der har den mest traumatiske oplevelse. Jeg kan bare konstatere, at det ikke er mig, der har taget fortiden op under debatten i dag. Det er ministeren, der har forsøgt det og har citeret fra Ritzau og andet, fordi han mener, at han har et eller andet behov.

Hvis jeg så må have lov til at citere det, der fremgår af det brev, som var grundlaget, og som vi sendte til ministeren den 11. juni, står der: Vi er glade for, at regeringen i alt væsentligt har tilsluttet sig den ramme og det udspil, som vi præsenterede for dig i går aftes som supplement til og ændring af dit tidligere udspil.

Dermed mener jeg sådan set, at det ret tydeligt fremgår, at vi havde fået en klar og positiv tilkendegivelse. Derefter gik vi så ind og præciserede der, hvor der var en diskussion.

Men ministeren har haft én opfattelse som grundlag for den forhandling, kan jeg høre. Vi havde en anden. Derfor måtte det gå galt. Og så synes jeg, at vi, som jeg gjorde fra starten af, skal bruge tiden til at se fremad. Men hvis ministeren gerne vil diskutere fortiden, så stiller jeg mig selvfølgelig altid til rådighed, hvis det er det, han synes er mest interessant.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg forstå ikke denne insisteren på at diskutere fortiden. Det er ikke mig, der har taget fortiden op. Jeg har ikke nævnt fortiden med et eneste ord i mit første indlæg. Jeg har lyttet til nogle korte bemærkninger, der faldt, hvorunder bl.a. den myte, at der er et papir på, jeg tror, det er fem sider, og at det var grundlaget, og når man ikke levede op til det, så havde man forbrudt sig mod en eller anden regel, fik næring. Det er sådan set det, jeg reflekterer på.

Jeg går ud fra, at hr. Ole Stavad er enig med mig i, at det brev, hvor der direkte refereres til det møde, der blev holdt på mit kontor, vil kun kunne læses i sammenhæng med det, der blev sagt på det møde, der refereres til. Det tilsiger logikken vel. Sådan et mødereferat kan sådan set godt tåle dagens lys, men jeg har ikke noget inderligt behov. Det kan jeg forstå at hr. Ole Stavad har.

Men jeg tror ikke, at det interesserer de mennesker, der lever med, at vi ikke kommer fuldt i mål med at lave verdens bedste sundhedsvæsen, en tøddel, hvorfor hr. Ole Stavad ikke kom

til et møde på mit kontor en dag i sommer kl. 10, 13 og 14. Jeg tror ikke, det interesserer de kommunalpolitikere, der sidder derude, og som nu vil i gang med at få nogle opgaver, få noget ansvar, få højt til loftet og lave noget lokalt styre, der gør en forskel, en tøddel. Jeg tror ikke, at det interesserer dem.

Det, der interesserer dem, er, hvordan vi lever op til det ansvar, de så fint har honoreret. Det er regeringen meget indstillet på at gøre. Vi giver de svar, der skal til. Er der flere partier, der melder sig på delstrækninger, så er man hjertelig velkommen, og det signal, jeg gerne har villet sende her i dag, er, at det naturligvis ikke er på skrømt.

Men det er vel fair nok, at vi, efter at vi har fået en kurv, nu sætter os sammen med dem, vi har aftalt en aftale med, og oversætter det til vores bud på lovgivning, før vi går i videre dialog.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I et tidligere indlæg kom jeg til at nævne, at jeg sådan set ærgrer mig over ikke at blive inviteret i anden omgang til forhandlinger der i juni måned. Men efter det sidste, jeg har hørt her, kan jeg forstå, at det kunne have efterladt et eller andet hos mig. Selv om jeg synes, at mit sind er stærkt, så ved jeg jo ikke, om jeg også kunne forfalde til at få en eller anden traumatisk oplevelse, som jeg aldrig nogen sinde ville komme over. Men det håber jeg altså ikke sker for de pågældende, som har været igennem det forløb. Ellers har jeg forstået, at det kan lade sig gøre at få behandling, så man kommer over de traumatiske oplevelser.

Det, jeg bad om ordet til, var det om svar. Jeg beder ikke ministeren om at forholde sig til det svar, som undervisningsministeren gav i Udvalget, for det vil være unfair – jeg synes udmærket om undervisningsministeren – men beder ham bare være opmærksom på, og det synes jeg at ministeren skal være, at når vi spørger i de respektive udvalg, skal ministerens kollega være opmærksom på, at vi altså godt kan være interesseret i sagen og bliver overraskede, når svarene er forholdsvis tynde.

Jeg ved godt, at når indenrigsministeren svarer, tænker han i, hvor han er henne i processen, men de andre ministre skal være tilsvarende henne i processen, og de skal være opmærksomme på, at det sådant set interesserer folketingsmedlemmerne, som benytter sig af grundlovens